

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz től

A legújabb sarcolás.

Pécs, 1896. június 19.

(*) Tisztában vagyunk vele régen, hogy a kvóta-tárgyalások mai állása szerint a kölcsönös megegyezés ki van zárva és előreláthatólag be fog következni a fejedelmi abszolútizmusnak az 1867-iki törvények által előkészített pillanata. Bizony ez az egyik legnagyobb fogyatékosága a 67-es csonka alkotmánynak, mely bizonyos esetekre nézve törvényesíti a fejedelmi abszolútizmust. Ha ugyanis a kvóta-kérdésben a két államfél országos bizottságai egymással megegyezni nem tudnak, a népképviselői alkotmánynak az önmegadóztatásnak nagy elve romba dől s mint akár csak Oroszországban, a fejedelem akarata szabja meg, hogy a közös-ügyes költségekhez mennyivel járuljunk.

Királyunk már hatodizben látogatta meg az ezredévi kiállítást s valószínűleg még többször szemügyre veszi. Félő, hogy ezek az alapos szemlék csak azt az impressziót keltik szeretett királyunk lelkében, hogy vagyonosodásunk haladása óriási, iparunk diadala hasonlíthatlan, vagyis röviden: szeretett uralkodónk megtekinti a kirakatot, a nélkül, hogy benézne annak a szegény iparosnak a műhelyébe, a ki azt a szép dolgot produkálta, a nélkül, hogy annak a gazdának, a ki azt a gyönyörű acélos buzát állította ki, a telek-

könyvét és az adókönyvét, vagy talán üres éléskamaráját megtekintette volna. A döntés, melynek sora nemsokára királyunkra kerül, ennél fogva előrelátható eredményre rettegten bennünket: kvótánkat fölemeli, ha nem is egészen az osztrákok igényei szerint, de mérsékelt néhány százalékkal az uralkodó abban a hitben, hogy mi gazdagok vagyunk.

Kényszer-szövetségeseink teletrombitálták az egész világot hallatlan előmenetelünkről, szaporodásunkról és most már nemcsak a kvóta-felemelésben nyilvánítják régóta táplált irigységüket, hanem a prémiumok és kartellek életbeléptetésével igyekeznek kiszipolyozni nemzetünkben az életerőt. Nemrégiben hatalmas feljajdulás hangzott el a Lajthán tul az ottani cukorgyárosok részéről, hogy nem bírják ki tovább a külföld versenyét: ekkor aztán előáll az a jó bolond magyar és siet följajdulni az abrakot a kimerült osztrákokéban. Műnyelven ezt az abrakot prémiumnak hívják. Ez azt jelenti, hogy az a cukorgyáros, a ki külföldre szállít, adó-visszatérítésben részesül. Csak azt találjuk különösnek, hogy miért szükséges nálunk emelni a cukorprémiumokat Ausztria érdekében? Pedig hogy ez nálunk is emelteni fog, az kétségtelen, ismerve mindenkor kormányaink szolgáléküségét a bécsi kommandó iránt.

De ez még mind nem elég az osz-

trák sógoroknak, hanem a milliókkal rendelkező osztrák cukorgyárosok megalkották a kartellt. Minden magyar gazda sóhajt egyet, mikor ezt a szót hallja: kartell. Mert nem jelent ez egyebet, mint egy olyan társaságot, a mely lehetővé iparkodik tenni azt, hogy a gazda terményeiért tisztességes árat ne kapjon. Újabb időben — hála a kormány atyai gondoskodásának — ezek a kartellek nagyon elszaporodtak és alig van a mezőgazdaságnak olyan ága, a melyet még meg ne leptek volna.

Szép jövővel indult meg Magyarországon a répatermelés és sok ideig a répa egyike volt a leghasznosabb terményeknek. A magyar kormány azonban, mely — nem tudni miért — mindenkor igyekezett lekötöztetni a pénzhatalmaknak s cukor-prémiumok alakjában kiváló előnyöket és nyereségeket biztosított a cukorgyárosoknak azon a címen, hogy az ipart támogatni kell. De hogy a mezőgazdaságra is ráférne egy kis gyámolítás, arra nem gondolt senki.

A múlt év őszén a monarchia mindkét felében levő cukorgyárosok keveselvén azt az évi kilenc milliót, a melyet kiviteli prémium címen ugyszólván ingyen kaptak, elhatározták, hogy a gazdákat kényszeríteni fogják, hogy terményeiket féláron adják nekik.

Rendes kartellt alkottak, a melyben elhatározták, hogy melyik gyár melyik

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Hattyúnyak.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Igen. Az volt. Fehér, mint a csiszolt márvány; a finom, átlátszó bőrön keresztül előtört az egészséges, pezsgő vér pirossága, olyan biborfénybe vonva a vakító fehérséget, mint mikor a ragyogó korállon megtörik a nap sugára. Hosszuságát megtöri az a megtelt karcuság, melynél szebbet, ingerlőbbet a milói nő csábjai sem nyújtanak. És az a fűtös fejecske oly biztos büszkeséggel emelkedett felette, a sudár termet telidő idomai oly kecsesen ringtak meg alatta, hogy nem volt szem, mely — ha egyszer rápillantott — képes lett volna elfordulni. Odaláncolta magához s bűvösségével még akkor is fogva tartá a lelket, mikor a szem már régen csak pici lábainak formás nyomait nézdelé. Termetre Junóhoz, arcra a habokból kikelt Afroditéhoz hasonlított; de nyakához, ahhoz a hattyúnyakhoz hasonló nem volt sehol és nem is lesz soha. A legnagyobb alkotó ihletének legmagasabb fokán hozta létre, őt, az egyetlen, az egyedülit alkotva ilyen szépnék.

Nem ismert szülőket. Egy vén anyóka nevelte fel; azt úgy hívta, hogy „néni.“ Az „édes“-t sohasem tette hozzá. Volt rá oka.

Talán azért a sok túlegért, éheztetésért, kínzásért, mit el kellett tőle szenvednie? Iskolába nem járt; vallásra nem tanították: Is tenhez csak akkor fordult, ha nagyon jól ment dolga — örömeben — vagy ha a kétségbeesés szélén állott — fájdalomában; akkor dicsőítette, ilyenkor káromolta. A bünt ép úgy megszokta, mint a rátarti erényességet; tudott ártatlan libát, kikapós szerelmezt játszani. S mindezt azonban sohasem érzésből, sohasem igazán; csak mert úgy s egyedül arra tanították. Benne volt az öntudatlan rossz s az akaratlan jó.

Annak sem örült, mikor a Hosszukezü Ferkó egy vasárnap délután elment hozzájuk s megkérdezte tőle, hogy akar-e a felesége lenni. Semmi ellenvetése sem volt. S a Hosszukezü Ferkó mint jegyese hagyta el a rozoga viskót s a lány ujján ott sárgállott a karikagyűrű. Délelőtt csente le valamely templomba siető puccos házmesterné ujjáról a Hosszukezü Ferkó.

Megtartották a lakodalmat s éltek együtt mindaddig, míg egyszer felébredt benne az eddig alvó szenvedély, kielégítésért, élvért zúgva, zajongva. S a ki felébresztette, senki más nem volt, mint a nyalka Furmányos Józsi, Hosszukezü Ferkó cimborája, testi-lelki jó barátja, míg a Julcsa az övé nem lett. Hanem azután került, mint a pestises beteg, vagy halálos ellenét; nem azért, mert félt tőle, de mert féltette őt magától, s fél-

tette a feleségét is, kiről elhatározta még akkor, midőn először meglátta, hogy magáévá teszi. Sikertült is neki. Nem repült még el a fiatal házaspár felett egy félév, s a hattyúnyaku menyecske máris megszerette a tilos szerelem édességét, s nem tudott róla lemondani.

Végre is az életét adta érte.

Ott ülnek az utcavégi kocsmá fűtől homályos ivójában Hosszukezü Ferkó, meg Furmányos Józsi. Előttük egy-egy üveg jóféle karcos, az asztal körül pedig összezuzott üvegek széttört darabjai. Azokból már kifogyott a szesz. A két ember még bírja az italt. Most is marokra kapják üvegoiket s egy hosszút huznak belőlük.

Furmányos Józsi megtöri inge bő ujjával az ital után nyalka bajuszát a egyet hunyoritva hamiskás szemével, megszólal. Ugy látszik, jó beszélő kedve akadt.

— Igaz az, Ferkó. Mit is ér az olyan bolond élet, mint a tied is? Pedig lásd . . . hiszen tudod . . . milyen szép a feleséged . . . Nincs annál szebb a mi asszonyaink közt. Az a karcus derék, azok a szép szemek, az a szép arc . . . hát még a nyaka, fiam, a nyaka. Az a csókolni való. Hohó nem az, mit mindenki láthat; hanem mikor csak fodros ingvalla van rajta, — olyan karcus, mint a hattyúé, s olyan meleg, forró, égető, hogy az ember vérét mind a fejébe hajtja. Az, Ferkó, csak az a szép.

területről szerzi be a szükségletét, s kötelező nyilatkozatot irtak alá, hogy egyik gyárnak a másik területéről nem szabad vásárolnia. Ily módon a magyar mezőgazda mindig csak egy vevőt találván, a mult ószszel már félárnál is kisebb árért adta el a cukorrépa-termését, mint a megelőző esztendőben.

Pedig a kormányoknak számtalan eszköz áll rendelkezésére, hogy az efféle kartell-gazdálkodást ellensúlyozhassa. Így pl. a prémiumok és vasuti kedvezmények elvonásával oly pressziót tudhat a gyárosokra gyakorolni, a mely a kartellek nyitgarázdálkodását ellensúlyozhatja.

A fogyasztási adók tervbe vett emelése ugyanis azt fogja maga után vonni, hogy a cukorárak nem két krajcárral, de öt krajcárral fognak emelkedni annál is inkább, mert a kiviteli prémiumok emelése szintén csak a belföldi árak emelkedését idézi elő. És különös, hogy éppen most, midőn kormány-intézkedésekkel a gyárosokat a kartell szétrobbantására kellene kényszeríteni, a magyar kormány szükségesnek látja, hogy újból fölemelje a cukorgyáraknak adott kedvezményeket s erről már törvényjavaslatot is terjesztett az országgyűlés elé!

Szinte csudálatos ez a vakmerőség, a melyekkel a magyar gazdaközönseget fosztogató kartelleket protezsálva őket újabb kedvezményekben részesíti, a melyeknek az árát — talán néhány milliót — nekünk, a nagy fogyasztó közönseggnek kell megadnunk, a melynek önkényes kizsákmányolásáról van szó.

Ez az eljárás már kissé szemérmetlen. Érti ezt maga a törvényjavaslatot benyújtó miniszter, valamint a javaslat előadója is, a midőn maguk kijelentik a pénzügyi bizottságban, hogy ezt az újabb kedvezményt ők maguk is tulsoknak tartják. Az ország érdeke azonban — a szemforgató farizeusok szerint — mégis megköveteli ezt az újabb áldozatot. Szinte

gyanuba jön az ember, hogy az a közérdek voltaképpen csak a kormánynak és annak pártjának a legsajátabb érdeke.

Közeledvén az új választások ideje és üres lévén a pártkassza, módot kerestek reá, hogy ismét megsarcolják a jó magyar népet, mely mindig kész az áldozatra, ha arra törvényes formában szólítják föl. Mert másként ugyan miből, talán valami tisztán platonikus rajongásból magyarázzuk ki azt a nagy előszertetet, a melyet a magyar gazdaközönség vért kizipolyozó kartellekkel szemben a magyar kormány ebben az újabb törvényjavaslatában is tanusít?

Hirek.

Pécs, 1896 június 19

Kongresszusok.

A kongresszusok városa
Szép Budapest manapság.
Millennium évében ott
Gyűlésük sorba' tartják
A különféle egyletek;
S a legtöbb jubilál is
És hangzik rajtuk sok beszéd, —
S mindegyik magja — frázis.

De jól van ez. Miért kívánnók
Az ünnepség hevében,
Hogy az alkalmi díszbeszédnek
Még tartalma is légyen?
Elég, ha szól elmúlt dicsőség
Ragyogásáról, fényiról;
S elég, ha a kongresszus ilykép
Mint nem is vártuk: sikerül.

Mert sikerül. És egy-egy napra
Feléje fordul a világ;
Belekerül sok ujságlapba
S akad, ki rá éjient kiált.
Hiaz ünneplünk mi most mindnyájan:
Egy ezerév hátunk megett;
Hát velünk együtt ünnepelnek
A társaságok s egyletek.

S az ünneplésben ki keresne
Leikesedésnél egyebet?

Hosszukezü Ferkó arca elsápad a szavakra. Szemeiből eltűnik a bamba almatagság, teste nem görnyed többé kétrét s összeszorított ajkain át nem árad ki a pálinkaszag. Nem várja, míg cimborája elmondja mind. Ész nélkül ugrik fel az asztaltól s olyan ordítást hallatva, mint a vérszomjas tigrisek, felrántja az ajtót s kirohan az éjszakába.

Hosszukezü Ferkó ezalatt végig rohan az utcákon. Ha valaki látná, örültnek gondolná. Pedig ő nagyon is eszénél van. Annak a részeg fickónak véletlenül kiejtett szavai, nagyon is alapos büszkélkedése az ő felesége szépségére felébresztették lelkében a féltékenység érzetét. A hideg éjjeli levegő elütte fejéből a bor gőzét s gondolkodni kényszerítette. Belátta, hogy egyrészt ő az oka felesége csalfaságának. Hiszen ő meg se látta szépségét, nem is részesítette azokban az örömeikben, melyek egy fiatal házaspár életében előfordulnak. Magához csatolta csak azért, hogy legyen ki ételét megfőzze, ruháját kimossa s titlegeit elszenvedje. Hanem azért mégis csalfa, mégis hitszegő. Összetöri, megöli néhány perc múlva azt az asszonyt.

Az asszony megmozdul, de nem ébred fel. Hosszukezü Ferkó egyik kezében a mécsét tartva, másikban a kötelet, közelebb megy a fekvőhelyhez. De az újabb káromlás torkán akad attól, a mit lát.

Ott fekszik a tiszta, friss szalmaágyon a fiatal asszony. Csak lábujjai hegyét hagyja

fedetlenül az ócska paplan, vékony volta miatt azonban kétszeres csábbal tünteti fel idomai karcsúságát. Keble már leplezetlen s pihegve emelkedik, a mint félig nyílt, korál piros ajkain keresztül az alvó nő lélekzetet vesz. Arca tüzes, pirban égő. A mint úgy félig fordulva fekszik a szemlélő előtt, haty tyunyakának szépsége, csábos bája hatalmas erőre emelkedik.

Hosszukezü Ferkó támolyogva lép egész közelébe. Kezéből kiejti a kötelet s térdeire ereszkedve leteszi maga mellé a mécsét s úgy nézi, bámulja, csodálja az alvó asszonyt. A feje ismét megnehezül, szemei kápráznak. Részeg, de nem a bortól, — szerelemtől.

Hogyan is nem tudta ő ezt az asszonyt szeretni? Hogy élhetett közelében annyi idő óta, hogy fel nem ismerte szépségét. Hanem szereti most! Egy pillanat elég volt, hogy örületes vágy támadjon benne. Hogy bírja egészen ezt az asszonyt, kit eddig megvetett, vagy legfeljebb semminek sem nézett. És halkan, remegő félelemmel lehajol hozzá s forró, szenvedélyes csókot nyom hattyunyakára.

Erre már felébred az asszony. Félál-mában édes kacagással, szégyenlős örömmel fonja karjait a férfi nyakára s levonja magához. Ajkaik érintkeznek s Hosszukezü Ferkó önfelédten suttog szerelmes szavakat feleségéhez. Az pedig, mikor az álmokozta kelle mes zsibbatagsága eltűnik s teljesen valóra

De ezt — a büszkék vagyunk rá —
Találunk benne eleget.

Óh, a magyar tud lelkesedni
Még most is, ezer év után
És jókedvét se veszté még el,
Bár átment százezer tusán!

És jókedvében arra gondol
Mind, ki kongresszust tart manap,
Hogy ünnepe fényét emelni
Egy-egy miniszter csak akad.
S mert úgy is van, ép ez a nyitja,
A beszédeknek mért nincs magja
S mért csupa frázis? ... Ép azért,
hogy
Egy-egy magyar miniszter
tartja!
Igric.

Napirend 1896. június 20-án

Naptár: szombat, jún. 20. — Róm. kath.: Szilvér püspök. — Prot.: Szilvér. — Görög-kel.: (június 8.) Teodor. — Zsidó: S. Chukat. — Nap kel 8 óra 47 perckor; — nyugszik 7 óra 44 perckor. — Hold délután 2 óra 30 perckor; nyugszik másnap délen. Hold van a földközben délután 5 órakor.

Időjárás: hőmérséklet 24 Celsius fok meleg; légnyomás 751. Kikötés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, helyenkint csapadék és zivatar várható.

Utóállítás a Schoitz-féle sörházban reggel 8 órakor.

Vizsgálatok vége a polgári leányiskolában
Hittani vizsga a belvárosi leányiskolában.

— (Pécs képviselőválasztói.)

Az országgyűlési képviselő választók 1897. évre érvényes névlajstromát az erre a célra kiküldött bizottság összeállítván, a névlajstrom július 5-től 25-ig, közszemlére kitétetik a jegyzői hivatalban s ellene felszólalások július 15-ig, ezekre pedig esetleges megjegyzések július hó 16-tól 25-ig adhatók be.

— (Érettségi vizsgálatok.)

Kaposvárott a főgimnáziumi érettségi vizsgálatok ma és holnap tartatnak meg. A vizsgálatokon dr. Szeredy József pécsi püspöki jogakadémiai igazgató, mint főigazgatói helyettes elnököl.

— (A pécsi jótékony nőegylet.)

kisdedővője folyó hó 21-én (vasárnap) d. e. 11 órakor az egyleti helyiségben ének, szavalat és élőképekből álló millenniumi ünnepélyt rendez. Az ünnepély műsora a következő: 1. Ima, harmonium-kísérettel éneklük

ébred, egy undort, borzadányt, megvetést tolmácsoló kiáltás kíséretében ellöki magától férjét, úgy, hogy a falig tántorodik s sértett önérzettel ugrik fel. Ajkai a meglepetés miatt nem találnak szót, de szeme villogva tapad a vakmerőre Hosszukezü Ferkó alázattal, könyörögve, esdekelve emeli kezeit felé:

— Ne haragudjál Julcsa! ... Szeretlek most már forróan, igazán. Jóvá teszem minden ellened elkövetett vétkeimet, szenvedek értök, csak ne lökj el magadtól; büntess te, ha akarsz, csak ne vess meg, ne tiltad el előttem a paradicsomot, melyet eddig elkerültem. Julcsa, óh szeress, szeress! ...

A nő bamulva, tágra nyitott szemekkel hallgatja a szenvedélyes könyörgést. Olyan furcsának, különösnek tetszik előtte a férfi viselkedése, meg nem állhatja, hogy el ne nevesse magát. Hosszan, keserűen hangzó kacagást hallat, melynek élessége szíven találja Hosszukezü Ferkót. Látja, hogy nem számíthat kegyelemre.

— Mi lelte kendet? Hogy juthatott az eszébe, hogy azért vett el engem, hogy egymást szeressük? Most akarja, hogy így tegyünk, mikor már egy év óta élünk farkasok módjára? ... Nem, nem soha ... Bár százszor esküdjék, hogy szeret, én nem szeretem. Mért hagyott egyedül, magamban epedni, sóhajtozni? Miért hagyott megvetve hervadni, sorvadozni? ... Most már én vetem meg, én taszítom el magamtól ...

az intézet növendékei. 2. Prológ, diszmagyarban szavalják Szigriszt Pistika 5 éves és Podvinec Elza 5 éves. 3. Szózat, harmonium kísérettel éneklí az egész gyermekcsapat. 4. Szavaltat a királyról, előadja Reisch Nándorka 5 éves. 5. Melodráma, harmonium és az egész gyermekcsereg kísérettel szavalja Haksch Emi 4 éves. 6. Szavaltat a nemzeti zászlóról, előadja Weisz Kálmánka 5 $\frac{1}{2}$ éves. 7. Szavaltat az ország címeréről, előadja Weisz Gyurka 4 éves. 8. Szavaltat, előadja Práger Ella 5 éves, énekel kíséri az egész gyermekcsereg. 9. Szavaltat, előadja Dóry Gyula 5 éves. 10. Trilog, előadják Reitter Friczi, Lengyel Laci és Schreiber Manó 5 éves. 11. Szavaltat, előadja Reichl Olga 5 éves. 12. Melodráma, hymnus, harmonium és gyermekkar kísérettel előadja Kis Jenő 5 $\frac{1}{2}$ éves növendék. Az ünnepély délutánján az egyesület kerti helyiségeiben a kiadandó növendékei számára júniális is lesz. Ez alkalommal a növendékek az erlyet által megvendégeltetnek. A júniális kezdete délután 3 órakor.

— **(A szakegyesületek feloszlataása.)** A belügyminiszteriumban tavasz óta olyan tervvel foglalkoznak, a mely, ha megvalósítják, igen alkalmas lesz arra, hogy jó talajt teremtsen a szociáldemokrata agitáció számára. A terv az, hogy a különböző munkásszakegyesületeket, azon a címen, hogy politizálnak s hogy fészkei a szociálista izgatásoknak, feloszlatták. Hogy a feloszlataás után még nagyobb lenne az izgatás, ezt Németország példájából tudhatnák a belügyminiszteriumban. A feloszlataás híre a munkások között nagy konsternációt idézett elő, a minek az oka főleg az, hogy a szociálisták az utóbbi időben a kerületi szervezkedést majdnem teljesen elhanyagolták és minden erejüket a szakszervezkedésre fordították.

— **(Évzáró vizsgálata a megyei árvaházban.)** Folyó hó 22 én (hétfőn) délelőtt kilenc órakor a megyei árvaházban záró vizsgálata tartatik, melyre a közönséget is szívesen látják.

— **(Eltűnt férj.)** Hannig Lajos, mohácsi lakos, könyvkötősegéd, mintegy tíz héttel ezelőtt, feleségének és két gyermekének hátrahagyásával, eltávozott Mohácrról és azóta nemcsak vissza nem tért, de életjelt se adott magáról. Neje várta minden nap reménykedve, hogy majd hazajön; vagy levelet ír, hogy itt vagy ott munkába állt és dolgozik. De a férj csak nem jött haza, levelet

Szavai közben Hosszukezü Ferkó majd elszedül. A mámor, a szenvedély részegségét a düh vaksága váltja fel fejében. Elsőtétül körülötte minden, csak azt az asszonyt látja, ki nem akar az övé lenni. És miért? Mert mást szeret. Egy vad ordítással reá rohan, de nem bírja kezébe keríteni. Özként menekül előle a nő; szép szőke haja lehull válaira s eltakarja vakító fehérségüket. Az ajtó felé menekülne, de megbotlik egy kőben s térdére rogy. A férfi féldrúltan rohan reá. Egyik kezével körülkarolja, másikkal nyakát kulcsolja körül és szoritja mindig jobban, erősebben. És egyre ordítja vad, rekedt hangon: „Halj meg, vessz el, ha nem akarsz szeretni!”

Mikor a nap első sugarait betűzte a pincelakásba, két holttesten akadtak meg sugarai. Az egyik ott függött a rozsdás ajtószarkon. Az volt a férj. A másik egy sarokban hevert. Az arca sápadt, sárga; haja kuszált, ajkai kékek s a karcsu testét fedő csipkés ing foszlányokban csúng le róla. Látszik, hogy erős küzdelemben került gyilkosának, hogy megfoszssa az élettől.

De most már ott fekszik holtan, élettelenül s hattyunyaka nem fehér, nem meleg többé. Durva kéz ujjainak szoritása vont reá eltorzító kékes sávokat.

Floridor.

sem irt s végre is a gyermekeivel együtt magára maradt asszony bejelentette férje eltűnését a szolgabíróságnak. Most hivatalból köröztetik az eltűnt Hannig Lajost, aki pápai születésű. 36 éves, középtermű, oldalszakállt visel és gyér hajszállal bír.

— **(Megugrott lovak.)** Kajdi József kölesdi lakosnak a napokban két lova a rétről, hol legeltek, megugrott. Hogy a két ló saját jóssántából ment-e neki a világnak, vagy valaki hajította őket: az nem bizonyos. Csak az bizonyos, hogy a lovak elveszték s még ma sincsenek meg. A gyönki főszolgabíróság most felhívja a hatóságokat, hogy a megugrott lovakat keressék s ha valahol rájuk találják, származtassák vissza a gazdájuk birtokába.

— **(Elfogott tolvaj.)** Jó fogást tett az éjjel rendőrségünk. Elfogott egy csavargó, veszedelmes tolvajt, aki már régebbi idő óta veszélyeztette a közbiztonságot úgy a városban, mint a környéken. Elfogta pedig olyan körülmények közt, a melyek bűnösségét — legalább ez egy esetben — minden kétséget kizárólag igazolják; akkor tudniillik, midőn éppen két pár csirkét emelt a kezeiben, bizonyára úgy lopván el azokat valahonnan. Mikor igazolásra szólították fel, megjijedt és a lopást beismerte, de azt állítja, hogy a két pár csirkét Úszögből hozta, ott fogván nyakon őket még tegnap este. Egyebekben pedig konokul tagad mindent; azt mondja, hogy illetőségi helye nincs is, mert ő teljes világleletében kóborolt, de azért lopni nem lopott ez egyszerűen többet. A nevét is megmondta, Ritter Miklósnak nevezvén magát, de meglehet, hogy csak álnevet használ s az igazi nevét letagadja. Egyelőre fogva tartották s a vizsgálatot folytatják ellene.

— **(Késimunka-kiállítás.)** Naponkint igen sok látogatója van annak a kiállításnak, mely a polgári leányiskola nagytermében látható most. A növendékek késimunka kiállítása ez, melyet igazán élvezet végignézni. Szébbnél-szebb, a szemnek kedves, de a mellett praktikus használatra is igen célszerű késimunkákat állítottak ki ott a polgári leányiskola növendékei a tanév vége alkalmából. A nagy közönség ítéletére bisva mindazt, a mi szépet és jót egész évben dolgoztak. És ez az ítélet csak dicsérő lehet arra a sok, piciny ujjacskára, melyek ezt a nagy szépséget munkájuk által elővarázsolták az érzéketlen kötő, varró, horgoló és himző tüsegélyével a sokféle színű és finomságu pamutok és szövetekből; de egyszersmind nagy elismerés a polgári leányiskola késimunkatanitójára, Farkas Irma tanitónőre nézve, ki az iskola mind a hat osztályának növendékeit odaadó türelemmel, törhetlen busgalommal s nagy szakértelemmel vezette be a késimunka titkaiba. A kiállitást holnap (szombaton) zárják be.

— **(Fiumei diákok Pécsen.)** A fiumei állami kereskedelmi iskola növendékei most Budapesten megtekintették a kiállitást és hazafelé jöve, Pécsen megpihennek egy napig, hogy városunk nevezetességeit, főképp kereskedelmi szempontból kiváló gyár- és ipartelepeit, valamint vidékét is megismerjék. A fiumei diákok holnap (szombaton) reggel érkeznek Pécsre, tanáraik vezetése alatt, kik között ott van Cink Lajos is, a ki pécsi születésű s a ki az egész kirándulást rendeste. A fiumei diákokat a pécsi felső kereskedelmi iskola igazgatósága és tanárikara fogja kálansolni itteni tartózkodásuk alkalmával s a kiránduló növendékek a város vendégei lesznek.

— **(Két lopás.)** Tegnapelőtt éjjel két lopást is követtek el eddig még ismeretlen tettesek Tóttősen. Az egyik helyen, Skribek Dávid portájáról egy kocsiderékre való tűzfát vittek el; a másik helyről pedig, egy juhásember kamrájából, a kamrajtó befeszítése után, négy darab friss sajtot. A meg-

lopott juhász házánál csak felesége volt ott-hon s az hallott is valami neszt éjjel az udvaron, de félt kimenni. A tolvajok bemásztak a meglehetősen magas keménysen az udvarba s ugyanazon az uton távoztak a lopott sajtokkal. Skribek Dávid udvarába is a kerítésen másztak be s kidobálván a fát az utra, ők is kimásztak s astán összeszedték a sajt-mányt és elszeltek. A tolvajok legalább négyen voltak, mert annyi fát egy-két ember gyalogszerrel el nem vihetett volna. Hogy kik voltak a jómadarak, az még titok. A nyomozás különben erőlyesen folyik kérekerítésük végett.

— **(Benzinrobbanás.)** Ma délután fél 4 óra tájban tüzet jelestek telefonon a központi tűzörségnek. A tűzoltóság teljes felszereléssel nyomban kivonult a helyszínére, a sörház utca sarkán levő Weidinger Ferenc-féle házhoz, mely házában van Sperl Vilmos kereskedése. A kereskedés souter-rainjében egy külön fülkében volt a tűz, mely tulajdonképpen benzinrobbanásból eredt. A robbanást egy körülbelül öt kilós benzinballon okozta, melyet egy segéd elzárt lámpa mellett fejtett ugyan le — mint a nyomban megejtett tűzrendőri vizsgálat konstataálta — de mégis valahogy, talán egy eldobott égő gyufa, vagy cigaretta parázs miatt a benzin egyszersen csak ferobbant, óriási füstöt okozva s elárasztva ezzel az összes helyiségeket. Tulajdonképpen ez az óriási füst szűlte a tűzjelzést, de mire a tűzoltók kivonultak, semmi tenni-valójuk sem volt, mert az üres fülkében nem volt semmi gyulékony tárgy. Hanem ha a robbanás véletlenül a felsőbb raktárbelyiségben történt, így nagy tűzveszedelem és kár származhatott volna belőle. A tűz pár perc alatt teljesen megszűnt, a füst is szétozlott s tűzoltóink rövid negyedóra múlva már leszerelték a városháza udvarán.

— **(A mozgósítási előmunkálatai.)** A mi hadseregünket mindjobban látják el részletes utasításokkal az esetleges mozgósítási alkalmára, hogyha netalán valaha bekövetkeznék az a fontos pillanat, amikor fegyverbe kell lépnie Magyarország és Ausztria teljes hadseregének, készen találjon mindenkit. A hadügyminiszter újabban elrendelte, hogy a tartalékosok katonakönyvébe illessék bele a mozgósítási esetére szóló beosztási lapot, melyen ki van tüntetve, hogy az illető katona mozgósításkor, mely csapathoz fog tartozni. Eddig csak a mozgósítási alkalmával osztották be hirtelen a bevonult tartalékosokat, a mi nagyon megnehezítette az olyan időben amugy is ideges munkát. Most kartonlapon készen áll a beosztás, ezt a kartonlapot leszártan bele erősitik a katonakönyv legutolsó lapja és a boríték tábla közé, s a mozgósításkor a megbízott tiszt föltépi a sárat és kivevén a beosztásról szóló lapot, rögtön intéskedhetik az illető bevonuló katona beosztása iránt.

— **(Sok a tolvaj.)** Sok a tolvaj, különösen a sziv-tolvaj mostanában. Itt is, ott is hallatszik a híre egyik-másik utcában, hogy egy-egy sziv elveszett, de nem véletlenségből, hanem úgy lopták el. Ellopták pedig a legtöbb esetben a tulajdonos tudtával, és engedelmével, a minek astán az a következménye, hogy a meglopott tulajdonos nem élhetvén a szíve nélkül, utána megy a tolvajnak. Mostanában két ilyen eset is előadta magát s mindkét esetben az lett az eredmény, hogy a meglopott tulajdonos szépen utána ment a tolvajnak, hogy megkeresse és . . . korán sem, hogy visszavegye tőle a szívet, a mit ellopott, hanem hogy rávarrja magát is, mert hát sziv nélkül nem élhet. Két csinos varróleányról mondják legujabban, hogy eltűntek hasulról s elmentek a volt szeretőik után. A rendőrség egy ideig várja, hátha visszasajönnek, vagy életjelt adnak magukról, mit ha nem tennének, akkor elrendeli a köröztetésüket.

— **(Tanári előléptetések.)** Kőrösi Henrik és Mike Géza, pécsi állami főreáliskolai tanárokat a vallás- és közoktatásügyi miniszter a IX. fizetési osztály első fokozatába léptette elő a folyó évi január hó 1-től számított hatálylyal.

— **(Marakodó kofák.)** Hogy a kofák Pécsen sem tartoznak a békés amazonok közé, régen tudott dolog, de hogy a kofatestületnek oly két dühös képviselője létezzék in loco, mint Kap Jóssefné és Francsics Adolfné, azt az alábbi történet elmondása nélkül aligha tudná meg a világ. Ezeknek előterjesztése után írjuk, mint következik. Kap Jóssefné és Francsics Adolfné ma reggel cseresnyét akartak vásárolni. A cseresnye mindkettőjükre mosolygott, de a két kofa nem mosolygott a cseresnyére, e helyett azt cselekedték, hogy egymásra vetettek apagyilkos szemeket, miután egyik a másik miatt képtelen volt jó cseresnye gseftet kötni. Ha Kapné 10 krért kérte literjét Francsicsné 11 et ígért érte, úgy, hogy már 15 krajcárig licitáltak egymásra, mikor Francsicsné utoljára is kijött a türelméből s úgy vágta képen a konkurensét, hogy egész valójában megingott s a saját tengelye körül kezdett forogni. De Kapné nem azért Kapné, hogy nevének megfelelőleg mindent elfogadjon, a mit kap, s azért is visszazökkenve természetes álláspontjába, ellenfelére rohant. S most következett csak a hadd el hadd. A két asszony mint furia gabalyodott össze, miközben hallatszott foguknak vicorgatása, tenyereiknek az arcukon való érintkezés miatti csatogása s a meg-megujuló dühös kivánság: „ereszd a hajam!” Még talán most is össze volnának gabalyodva, ha egy komoly arcú rendőr szót nem választja őket s be nem kíséri a rendőrségre, hol Kapnéra 6 órai elzárást és 2 frt pénzbüntetést. Francsicsnéra 12 órai elzárást s 3 frt pénzbüntetést huzottarendőriszigor. — Télnek évadján az efféle kofaverkedést meg sem említjük s az uborka szezonra vessen az olvasó, ha ez „érdekes” kofatörténet elolvasása miatt maga is dühbe jön.

— **(Baromfitolvaj.)** Sokáig rettegésben tartotta Siklós környékét mostanában egy ismeretlen tolvaj, a ki éjjelenként rendszeren megfosztott egy két baromfiólat a benne pihenő aprójószágoktól. A tolvajnak jó ideig nem tudtak nyomára jönni; még csak nem is sejtették, hogy ki lehet. Egy héttel ezelőtt aztán ismét történtek újabb baromfilopások úgy Sellyén, mint Vaiszló környékén s ezek elkövetése után az erélyes nyomozás kiderítette, hogy a baromfitolvaj senki más, mint Jónás (Turós) József csavargó. Azzal azonban, hogy a tettes nevét megtudták, még pedig abból, hogy a lopott baromfiákat egy hársban megtalálták s ott kitűnt, hogy Jónás (Turós) József adta el azokat, — még nem volt meg maga a baromfitolvaj is, a ki, mikor neszt vette, hogy turpisságainak nyomára jöttek és keresik, azonnal kerekelt oldott s úgy eltűnt, hogy hiába volt minden puhatólózás, csak nem akadtak a nyomára. Most a siklói járásbírósa kibocsájtotta a megugrott baromfitolvaj ellen a körözést s a pécsi rendőrség is keresi Jónás (Turós) Józsefet, a kit ha megtalálnak, átadják a királyi ügyésszéknek s ott egyelőre le kell mondani baromfilopási szenvedélyéről.

— **(Csaló kiasszonyok.)** A napokban történt, hogy Böhm Amália szigetvári divatárúüzletébe beállított két elegánsan öltözött kiasszony azon kérelemmel, hogy a Percel uraság szobaleánya küldte őket divatos kalapokért, mert ő személyesen nem jöhet be és otthon fogja megválasztani a kalapot. A divatárúsnő 5 drb finom kalapot át is adott nekik, és ők megígérték, hogy délután, mert a kocsinak ismét be kell jönni Szigetvárra, a nem tetző kalapokat vissza

küldik. De bizony az udvarias hölgyek még máig sem mutatták magukat, az állítólagos szobaleány pedig egy szót sem tud a dologról. A vizsgálat folyik.

— **(Veszedelmes asszony.)** Egy veszedelmes csavargó asszonyt keres most a rendőrség. Mostanában ugyanis nap-nap után előfordul, hogy kéregető nő állít be a házakhoz s ott alamizsnát könyörög ki magának. Mindig a reggeli órákat választja ily látogatások tételére s a hol esetleg csak gyermekeket talál otthon, anyjuk a piacon lévén ilyen időben, ott aztán megpróbálja a gyermeket elcsalni magával. Ma reggel is egy özvegyasszony öt éves kis lánykáját csalta így el s vitte kifelé magával a városból, ő tudja, hová, mikor a gyerek szerencséjére, egy szomszéd jött vele szemközt s erre a kis leány már messziről rákiabálván, az asszony futásnak eredt és eltűnt. A gyermek így visszakerült az anyjához, a veszedelmes asszonyt pedig keresi a rendőrség.

— **(Iskolai vizsga Baranya Monostoron.)** A baranya-monostori rom. kath. elemi népiskolában folyó hó 15-én tartották meg az év záró vizsgálatot Walter József iskolaszéki elnök elnöklése mellett. A jelen volt hivatalos közegeket, tanúgy barátokat és szülőket meglepte a gyermekek értelmes magyar felelete, úgy, hogy mindannyian teljes meglepedésüket nyilvánították úgy az iskolában tapasztalt rend, mint a lelkiismeretes nevelési és tanítási módszer felett.

— **(Köszönetnyilvánítás.)** A „Pécsi Polg. Daloskör” f. hó 4-én az új sörgyárban rendezett „Junális”-án felülíztettek: Dulánszky Adolfné egyesületi zászlóánya 5 frt, Köröszty József, mint a rendező bizottság elnöke 20 frt, Ráth Mátyas 5 frt, Bincs Julianna 1 frt, Dorner N., Löffler Béla, Farkas József 40—40 kr, Vogl János és ifj. Bedő N. 20—20 kr. A rózsabazárhoz hozzájárult Krautzak Gyuláné 320 drb. gyönyörű rózsával és Graumann Juliska, ki úgy a rózsá elárusításban, mint a világpostánál igen tevékeny részt vett s a multkor között közreműködött hölgyek névsorából véletlenül kimaradt, 50 drb. rózsával ajándékozta meg az egyesületet. Fogadják a jószívű adakozók, valamint az ünnepély sikerében közreműködött hölgyek a daloskör választmányának ez uton is nyilvánított hála-köszönetét.

— **(A tizenkettedik gyermek.)** Ugyancsak meglátogatta az Isten áldása S é r t ő Gábor személyi lakost. A felesége már tíz gyermekkel ajándékozta meg tizenhat évi házasságuk alatt s a napokban ismét rászállta házuk kéményére a gólya. A szegény férj fejét törve várta kint a pitvarban, alig tudva rendet csinálni a tíz gyermek közt, a kik mind az anyjuk után sirtak, kivéve a legnagyobbat, egy tizenöt éves leányzót, a ki a vacsorát készíté s ki az anyja helyett gazdaasszonykodik most, mikor egyszer csak kijött a férjhez a komaasszony és egy kis sivákoló porontyot tartott elébe:

— Csókolja meg, komám uram, a tizenkettedik gyermekét!

A meglepett apa kérdőleg mereszté szemét a komaasszonyára, a ki hiába van mindig a házuknál, mert azt se tudja, hogy csak tíz gyerekük van s ez az ujszülött a tizenegyedik. De e pillanatban a szobában is sirás hangzott fel — s ekkor világosodott meg a szörnyű valóság a megáldott apa előtt.

A feleség ikreket szült.

— **(„Atrec.”)** Kondor Jancsi infanteristának fáj a szive ott a kaszárnya izezetes falai között. Mit csináljon a szegény infanterista, ha a szive fáj? Bizonyára nem mondja el azt a regimenc-orvosnak s nem kér tőle szivének a sajtó sebére flastromot, — hanem leül a szépen megsurolt asztal mellé s leve-

let ír a babájának. Kondor Jancsi is ezt tette s a tollszárnak szomorú végét fogván, irt olyan siralmas levelet, hogy aki azt elolvassa, nyilván tele sir két batiszt kendőcskét a könyeivel. Mikor a levél megíródott, a boríték leragasztódott, Kondor Jancsi „megatrecolta” a levelet következőképen:

T. Angyal Sárának szeretettel.

Ezen levelemet bocsájtom utyjára, Szegény Angyal Sári vigasztalására.

De Kondor Jancsi hiába sirta tele szerelmes könyeivel a levelet, a posta nem tudta azt elküldeni a címzettnek, mert a fájós szívű baka nem írta meg az „atrecon,” hogy merre van a levél utyja és hogy merre lakozik Angyal Sári.

Millenniumi kiállítás.

Az ezredéves kiállítás mintegy 290 épületei közt tagadhatatlanul a legoriginálisabb a Mauthner Ödön budapesti nagykereskedő pavillonja. Ez olyan eredeti, a minőt semmiféle világkiállításon még nem láttunk. Látni kell azt a sajtáságos vadregényes külsejű épületet, mely a vakolat helyett egész összeségében fakéreggel van borítva. A közeledőt már száz lépésről a diszes kis benyillókert remek tökéletességű virágainak kellemes illatarja fogadja, de csak közelebb érve észleli, hogy az ebben a pavillonban és előtte folyton tolongó néparadattól vajmi nehéz a pavillonba bejutni. Benn a pavillonban látjuk a szakavatott rendező kéz művét; magvak kristályüveg tartókba rendezve s minden konyhakerti és virágmag-fajta mellett ragyogó színekben festett természetű ábráját, majd üvegszekrényekbe helyezett frappáns hűségű, természetes nagyságu termények modelljeit. A páratlan tökéletességű és tisztaságu gazdasági magvak egyetemben a természetben csoportosított növényekkel, valamint az ezen pavillonban kiállított ritkább magvak gyűteménye méltó tanulmány tárgyai a gazdának, kertésznek és a természet kedvelőjének egyaránt.

Szóbeli tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. június hó 22.

1. Stern Károly — Laki Éva d. e. 8 $\frac{1}{2}$ óra.
2. Stangár Menyhért — Lozanov Pávó dél-előtt 9 óra.
3. Turkács György — Lozanov Pávó dél-előtt 9 $\frac{1}{2}$ óra.
4. Dancinger Lipót — ifj. Gasz János és neje d. e. 10 óra.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ”
XXIV-ik évfolyamának harmadik negyedére.

Midőn köszönetet mondanánk olvasóinknak, kik a „Pécsi Figyelő”-t, különösen az utóbbi időkben hasonlóan

fölkarolták, egyben nem mulaszthatjuk el az évnegyed közeledte alkalmából előfizetéseik megújítására fölkérni.

Előfizetőink szaporodása lehetővé tette hogy a „Pécsi Figyelő” immár meg-nagyobbodott terjedelemben jelenjen meg és nyujtsa mindazt, a mi az olvasó köz-ség igényeit kielégíti.

A „Pécsi Figyelő” dolgozóitársai hivatásos ujságírók, nem állanak semmiféle hivatali kötelékben, megírják napról napra az események sorozatát, az iránycikkeket és teszik ezt annak az elvnek a szolgálatában, mely a „Pécsi Figyelő” multját és politikai programját képezi egyszersmind, mely nem más, mint a függetlenségi törek-véseknek folytonos ébrentartása.

Ezeknek a törekvéseknek zászlótartója közel negyedszázada a „Pécsi Figyelő”, melynek főerősségét képezte a multban, va-lamint képezni fogja a jövőben is, az igaz-ságnak pártatlan kimondása.

Vezércikkeink mindig aktuális eszméket ölelnek fel és már előre tájéko-zák a közönséget a politika és társadalmi élet ugynevezett szálló ígéről.

Tárcarovatunkban főszólyt helyezünk azok irodalmi színvonalára és legszivesebben saját nevelésű gárdánk dolgozatait mutat-juk be.

Közgyűlési tudósításainkat a hű-ség és megbízhatóság jellemzi, a miben nagy-ban segítségünkre van gyorsíró munkatársunk.

Naponkint adunk egy-egy humoros karcolatot, vagy politikai verset és hetenkint a már szinte közkedveltségnek örvendő heti krónikát, mely a gúny fegyverével ostromozza az apróbb félszegegeket és irtja a gyomot.

Hirrovatunk napról-napra élón-kebb és változatosabb és oly terjedelmes, hogy vidéki lapok alig versenyezhetnek ve-lünk e téren, a mit belső dolgozóitársaink buzgalma mellett nagyszámu külső dol-gozóitársainknak és vidéki levelezőinknek tudhatunk be.

Ezenkívül a közgazdaság, tan-ügy, törvényszék, irodalom és művészet külön rovatai teszik érdekessé a „Pécsi Figyelő”-t, a mit ország-gyűlési és távirati tudósításaink csak fokoznak. Kipróbált fővárosi tudósítónk gon-doskodik róla, hogy a mi közönségünk a legfrisebb híreket a „Pécsi Figyelő”-ből előbb tudja meg, mint a fővárosi lapokból.

Ezenkívül naponkint négy oldal regény szöveget adunk lapunkhoz, melyek össze-gyűjtve csinos kis kötetet képeznek, és pe-dig évenkint 4—5-öt.

Heti kiadásunkat továbbra is fentartjuk a szerényebb anyagi viszonyok közt levő olvasóink részére.

Teljes bizalommal fordulunk tehát a közönséghez és kérjük az előfizetéseknek mi-nél előbb való megújítására, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon elő.

A „Pécsi Figyelő” előfizetési ára marad a régi. A napilapnak, mely ün-nep- és vasárnapok kivételével naponta az esti órákban jelenik meg Pécsen, elő-fizetési ára negyedévre 2 frt 50 kr., egy hó-ra csak 85 kr.; a heti kiadásé fél évre 1 frt 50 kr., negyed évre 75 kr.

Hazafias tisztelettel

„Pécsi Figyelő”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Törvényszék.

§ Öld meg az asszonyt. Slocár Károly, pécsi lakos, kilenc évig élt együtt a feleségével, mikor az asszony tavaly, okul hozván fel, hogy részeges, elhagyta Slocár igen elkeseredett ezen a minden áron azon volt, hogy az asszonyt visszaédesse ma-gához, annál is inkább, mert két gyermekük is volt, a kiket az apjuk igen sajnált. Az asszony azonban megátalkodott abbéli felte-vésében, hogy ő nem megy vissza az urához többé s nagyobb bizonyosság okáért szolgál-tatba is állt Horváth Ferencné kocsmájában. Ez végleg elkeserítette az embert s elhatá-rozta, hogy még egy próbát, egy utolsó próbát tess az asszonynyal. Vásárolt a Win-terstein féle üzletben egy ócska kétcsővű pisztolyt, hozzá löport és sörétet. Mikor kér-esték tőle, minek az, azt felelte:

— Kell, kutyát löni!

Aztán mind a két pisztolycsövet tele-tömté löporral és seréttel, rá tette a kaka-

— Meghalt; meg, ő a derék nő, ki jobb sorsra lett volna érdemes.

— Meghalt? Óh, kegyelmes uram, tehát egészen árván, egészen magunk maradunk? Hallgasson reám; ne sirjon, tisztelt fejedelmem; Isten adjon fejedelm-asszonyunknak boldogságot s a saját magunkét alkossuk meg magunk. Én, én az egyszerű apród, ígérem, hogy soha el nem hagyom fejedelmemet s teljesíteni fogom szivem rendeltetését, nem hagyom el soha jóltevőmet, atyámat, fejedelmemet.

Rákóci könyes szemekkel tekintett az ifjura, ki oly igaz fájdalommal, oly hű ragaszkodással vigasztalta szive sugallatától vezetve nagy fájdalomtól sujtott urát.

— Jöjj keblemre, gyermekem; jöjj, hadd öleljelek meg, a az üdvözült boldog mosolylyal fog letekinteni reánk, ha látja szeretetünket, melylyel két üldözött egymást átöleli.

Megtörtént az édes ölelkezés s az ifju felszárítá őszülő ura könyeit s a férfi letörülte fiatal barátja szemének harmatját.

— Most kaptam Párisból a gyászhirot. Menj; öltözzenek gyászba mindnyájan, kik e házban lakoznak s imádkozzatok egy szegény nő lelke üdvéért, ki le-mondott jogairól, hogy férjét szent hivatásában ne gátolja. Imádkozzatok érte.

Mikes kitámolygott. Keble feszült a fájdalom és öröm miatt, mert urának karjai közt a kinhalál is lassu elszenderedés lett volna rá nézve. Szabad levegő és magány után vágyódott, hogy keble zajongó érzelmeit lecsendesítse; ott terült el a ház előtt az árnyas erdő,

s a jövő szép színekben állítá ezt elé. Napok, hetek multak el, mióta jenikói erdőben közelebről ismerni tanulta azt a két lényt, kik különböző hatást gyakoroltak reá: az egyik elkábítá bájaival, a másik meg-hódítá szendességével; szive még osztatlan volt ugyan, de keblében az érzelmek vihara küzdött, dult s nagyon kétes volt a győzelem. Reményre mindkettő feljogosítá, de fellépésre egyik sem bátorítá s mig egyikök kegyet-lentül mosolygott felette s a másik csaknem hideg ma-radt irányában.

— Szivem, te balga, miért dobogsz oly gyorsan, keblem, te esztelen, mért tárod fel magad a halálos nyil előtt? Ah, mért ismertelek meg, világ legszebb asszonya, mért láttam csábító alkatod, mért néstem egykor szemed tengerébe, most talán boldog lennék? Vagy mért szálltál le ösvényemre, égnek angyala, te szende lány, mért tekintettél rám tiszta lelked egész hevével, gyermekkori szived minden nyíltságával? Mit tegyek hát? Ha feléd indulok, visszafartass komoly pillantásoddal, ha elfordulok tőled s ama puha karok közé akarok hullani, elébem állsz oly kérve-kérő moz-dulattal, melynek nem engedni nem tudok. De mind-kettőtök képét elűzni egy harmadik emlék, egy szent, egy felemelő, kibékítő szósat, mely kitartásra buzdít s a megnyugvás édes jutalmával kecsegtet.

Ily gondolatok foglalták el elméjét, ily érzelmek tartották megszállva szivét, midőn szobájának ajtaja feltárult s belépett rajta minden nesz nélkül egy szolgál, kezében levelet tartva, melynek hányatott külseje tanuskodott anagy utról, melyet megtett.

— Egy levél hazánkból, uram.

sokra a káposztát s az egész öldöklő készletet a zsebébe dugván, elment Horváth Ferencné kocsmájába. Ott sőt rendelt magának, majd azt mondta a kocsmárosnak, hogy a feleségével, a kit családi nevén Stabler Vilmának hívtak, szeretne beszélni. Az asszony be is jött hozzá az ivószobába, mitől se tartva, sőt nagybátran előre is kijelentve neki:

— Hiába is jár kend utánam. Kéztünk vége mindennek. Egyik gyerek az enyém, másik a kendő, és szétválnak örökre. Hiszen most is issik kend, hát hogy is javulna meg?!

Slocár Károly csak kérte az asszonyt ennek dacára is egy darabig. S a mikor végre minden kérése hiába volt, rákiáltott:

— Hát visszajöss-e, vagy sem?

És nyomhan kikapta a kabátja zsebéből a megtöltött pisztolyt s ráfogta az asszonyra.

Szerencsére odaugrott hozzá a kocsmárosné, a ki rákiáltott az asszonyra:

— Fuss, mert halálra vagy! Ez az ember agyon akar löni!

És egy ott iddógáló katona, Rohrbacher József is ott termett s hátulról kicsavarta a pisztolyt a férj kezéből.

Ez előzmények után gyilkosság kísérlete miatt állt ma a pécsi királyi törvényszék előtt Slocár Károly és a végtárgyalás eredményéhez képest kapott büntetésül két és fél évi fegyház. Az elítélt, kinek megbüntetését elvált felesége is kívánta, felebbezett az ítélet ellen, de a királyi ügyész megnyugodott az úgy is elég súlyos ítéletben.

§ A ki összelopkodik az utazási kellékeket. Az utazási kellékek a mai modern világban sokfélék; a ki akar, utazhat vonaton, kocsin, gőzhajón s a kinek nem futja,

utasik az apostolok lován. Hacsak úgy nem tesz, mint tett Ginter Ferenc, dunaföldvári hajólegény a múlt ősszel. Ginter Dunaföldvállal Pancsovára akart lemenni, hogy ott beálljon hajólegénynek. Pénze nem lévén vasuti költségre, először gyalogszerrel akarta megtenni az utat, de már Mohácsnál belefáradt a gyaloglásba. Gondolta magában, hogy a becsületes élet szép ugyan, de nem — hasznos s elhatározta, hogy lop magának utazási kellékeket; összelop egy egész ladikot s azon lehajózik Pancsovára. A gondolatot tett követte és egy szép éjszaka Ginter csak eloldott egy ladikot a Dunaparttól és beletölt; szüksége volt azonban neki, előre nem látható veszedelmek elkerülése végett még vagy négy evezőre, egy halászhálóra, vitorlára és egy vízmerő lapátra is. Hát szépen sorba járta a vízi malmokat s innen is, onnan is ellopott valamit. Már együtt volt az egész készlet, midőn Huber János s egy másik molnár észrevették s ladikra ülve, szépen közrefogták s nyakon csípték.

Igy került a tolvaj hajólegény a mohácsi járásbirósághoz, majd a pécsi kir. ügyesség börtönébe, honnan ma a királyi törvényszék elé állították. A végtárgyaláson egyrendbeli lopás büntette és ötrendbeli lopás vétsége bizonyult be a vádlott ellen s ezért aztán elítélte őt a törvényszék másfél évi börtönre. Az ítélet ellen felebbezett az elítélt hajólegény; de felebbezett terhére a királyi ügyész is.

Közgazdaság.

□ Ujabb állatjárványok. Mint a megyei alispáni hivatal Pécs város rendőr főkapitányságával közli, a sertésvész újabban

Baranyavármegye következő helyein lépett fel: Kis-Nyárad és Marázán; a száj- és körömfájás pedig Rackozár, Magyarazék, Martonfa, Hásságy, Szalánta, Szóked, Cinderi-Bogád községekben és Szava községhez tartozó Vaskapu-pusztán, ugy a hegyhátú járásban, Maróc és Köblény községekben. Ez új állatjárványokkal szemben régiak megszűntét is jelenti az alispáni hivatal. Megszűnt ugyanis a sertésvész Gödre pusztán, Szentgyörgyön és Gödre-Szent-Mártonban; a ragadós száj és körömfájás pedig Tésen, Turony, Nagyalu, Ócsárd, Kistótfalu, Gyüd, Sámód, Drávapalkonya községekben; Adelis-pusztán, továbbá Szaporca, Kémes, Csehi, Kővágó-Szóllós községekben; Babarc-Szóllósön a száj- és körömfájás fellépett, Csarnóta, Gyulapuzta, Rát, Tüskény pusztá. Udvard, Velin, Harkány, Kisdér és Nagy-Harsány községekben pedig megszűnt. Végül Szilágy, Nádasd, Hásságy, községekben a sertésvész fellépett.

□ A kaposvár-szigetvári vasút vállalata — hír szerint — már finanszírozva van, minél fogva a vasút kiépítéséhez már legközelebb, még ez év őszén, hozzá fognak.

□ Termés kilátások Somogyban. A szomszéd Somogy megyében a kedvező időjárás folytán az összes vetemények igen jól gyarapodnak. A buza igen jól áll, helyenkint erős zápor következtében megdőlt, most van virágzás alatt. A roza is jól áll, virágzásában azonban sok eső érte. Az árpa helyenkint kissé ritka, zab gazdagon fejlődik. A buza és zab holdankénti hozamát 9 métermázsára, a roza és árpát 8 métermázsára becsülik. A tengeri és burgonya töltögetése folyamatban van. Herefélék jó termést adtak.

□ Állatorvosok fuvarja. A kereskedelmi miniszter értesítette Pécs város hatóságát is, hogy az állatorvosok ez esetben, ha

— Levél? hazánkból? nagy Magyarországból? Ah, hogy' mondhat ez ilyen? . . . De bizony; óh, Istenem, ki írta e sorokat, oly ismerősek vonásai?

A szolga illendőnek tartá visszavonulni. Az ifju izgatott gyorsasággal szakította fel a levelet. Szemei reá tapadtak tartalmára; nézte, nézte, hosszan merően, majd mohón olvasni kezdé. Homloka felhői mindinkább elvonultak s helyöket örvendetes derű foglalta el; de ez sem tartott sokáig, a felkők visszatértek, most már sötétebb színt is öltve fel. Kezeiből kiesett az illatos levél s egy székbe rogyott, tenyerét arcára szoritva ült egy ideig szótlanul s csak keble nehéz sóhajtásai tanakodtak szíve viharáról.

— Anyám, te édes jó anya, mily fájdalmat okozol gyermekednek, azt csak az Ég tudja. Vagy van-e nagyobb fájdalom, mint midőn a fiúnak meg kell tagadnia szülője kérelmét, mint most nekem? Elismerem, hogy anyai szíved nem nyugodott, míg alkalmat nem nyert számomra a visszatérést biztosítani s ime most felkeressz kérő soraidal, hogy keressem fel újra hazámat, hogy térjek vissza körödbe. Ah, mily örömet reptülnék anyai karjaid közé, hogy kebleden nyugodjam meg az élet eddig is fárasztó harca után, de visszatart fogadásom, vissza az a férfi, kit atyámként szeretek, uramként tisztelök, s ki számomra szülőt, mindent pótol, csak — téged nem. De a te szereteted pótolhatná-e a szabadságot, melyet távol hasámtól, távol körödtől élvezhetek, pótolhatná-e a megelégedést, melyet hivatásom teljesítése biztosít számomra? Nem, soha; épen ezért kell maradnom s távol tartanom magamtól mindent, mi elhatározásomban megingatna. Oh, ne sujsz én Istenem

haraggal e tettemért; ki parancsolhat a szívemnek, mely bar sokak közt megszólalhat, de sokak előtt maradhat bezárva is.

A szolga ismét megjelent az ajtóban. Arcának titkolózó vonásai egyszerre csaknem a rémület kifejezését vették fel, a mint meglátta urát asztalára hajolva görcsösen zогogni. Mert sirt az ifju siratta édes anyját a kis faluban, siratta hazáját szolgaságában. A léptekre felemelte fejét s hátra tekintett.

— Mit hoztál?

— Semmit uram, csak . . . meg akartam . . . csak azt akartam megmondani, hogy a fejedelem őnagyságának is érkezett egy — egy gyászkeretű levél.

Mint a váratlan villámcsapás, oly erővel találta Mikest e hír. Egy pillanatig nyitott ajakkal tekintett az előtte álló emberre s szemeit csodálkozó sajnálattal függeszté reá; majd a másik percben már rohanva eltűnt szobájából, szolgája fejcsóválva nézett utána.

Egyenesen Rákóci Ferenc szobája felé tartott. Ott egy pillanatig megállt s hallgatózott; majd csendesén belépett a csinos lakásba. A fejedelem háttal volt fordulva a belépő felé; észre sem vette. Kezében tartotta a szolgától említett levelet, melynek rezgése előzta felindulását. Mikes nem látta, csak hallotta, hogy sirt; odalépett hozzá s résztvevő hangon szólítá meg a nagy fájdalmu férfit.

— Uram, fejedelmem.

— Te vagy, kedves fiam?

S olyan hálaadó tekintettel függeszté e szavak közben tekintetét az ifjura, lassu hangon megszólítá

a jószágtulajdonos saját kociján viazi ki őket a vasuti berakodókhoz, állatok megvizsgálására külön fuvardijra igényt nem tarthatnak.

□ Szabad a sertés hus szállítása. Mint a városhoz érkezett kereskedelmi miniszteri leirat tudatja, Csehországba sertéseknek levágott állapotban való bevitele, tehát sertés-hus szállítása, természetesen a szállítási óvó és rendszabályok betartása mellett Magyar-, Horvát- és Szlavonországból, valamint Szerbiából szabad és a cseh helytartó tanács est eltiltó rendelete most már hatályon kívül helyeztetett.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 19 én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szerencsésen bevégezték a kuriai bíraskodásról szóló javaslat tárgyalását. Vajay István és Asbóth János egymásután szólaltak föl és pártolják Sima Ferencnek tegnapi beadott módosítványát a 169. §-hoz.

Zelenyák János fejtegeti bosszasan a magyar néppárt létjogosultságát és céljait. Nem a mandátumhoz ragaszkodnak — ugymond — csupán Magyarországot óhajtják szabadon látni.

Hévizy János egyetért Zelenyákkal, mely szerint rendes időben a politikának a templomban nincs helye. Fölbivja egyben Zelenyákokat, hogy jöjjen át a függetlenségi párthoz.

Ugron Gábor büntetni kívánja azokat, akik a templomban politikai izgatást csinálnak, de szabadságuktól megfosztani azokat, kiket szenvedélyük elragad, az még sem járja. A főpapságnak kötelessége megvédeni a templom szentségét. Elvárja tehát a főpapságtól, hogy politikai tulkapásokat a templomokban nem fog eltűrni. Pártolja Sima Ferenc módosítványát.

Hock János és Holló Lajos a szakaszt kihagyatni javasolják.

A többség a szakaszt változatlanul elfogadja és a módosításokat mellőzi.

A hátralévő szakaszokat ezután gyors egymásutánban lepörgették és minden ellenzés nélkül elfogadták.

Ülés végén Perczel Dezső belügyminiszter felelt Sima Ferenc interpellációjára a stomfai választás ügyében.

Az ülés két órakor még folyik.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Minden eltörött

üveget, porcellánt, fát stb. a legjobban össze- ragaszt az előnyösen ismert **Plüss Staufer- tapasz.** Valódi a védjeggyel ellátott üve- gecskékben 20 és 30 krajcárjával kapható: Pécsen. **Alt és Böhmnél.**

Rothschild-tapasz

legjobban bevált köszvény, rheumatismus és mindennemű csuzos daganatok ellen. Egy tekeres Rothschild tapasz, 90 krért (levélbé lyegekben vagy postautalványon) bérmentve küldetik. Valódi minőségben csak a „Római császár“ gyógyszerárban

BAYER HUGONAL

Bécs, Wollzeile 13. sz.

kapható. Ugyanott minden külföldi specziáli- tárok nagy raktára.

1896.

10200. sz.
1896. t.

Hirdetmény.

Alulírott tanács közhírré teszi, hogy f. évben a kórház. vitéz és a malom-utczákban készitendő mintegy 3000 frt értékű

makadam burkolati munkák

biztosítása iránt 1896. évi július hó 6-án délelőtt 9 órakor a gaz- dasági tanácsteremben zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy 150 frt bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb július hó 5-én déli 12 óráig a pol- gármesteri hivatalban nyujtsák be, avagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A részletes feltételek, tervek és költségvetések a mérnöki hivatal- ban a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécs, 1896. évi június hó 16-án.

Pécs szab. kir. város Tanácsa.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbitva)

Pécsen, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpított butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árák mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

Postatakarékpénztári számla 4493.

Telefon szám 78.

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

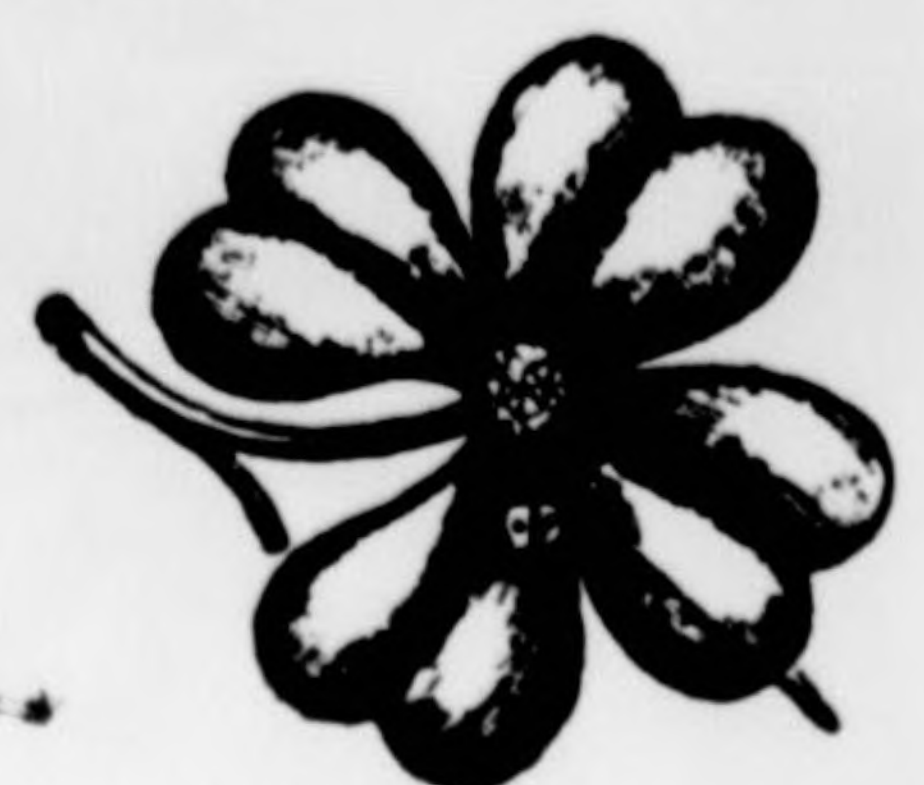
Pécsett

Király (fő) utca Hattyu-épületben.

A közelgő **bérmálási ünnepélyek** alkalmából bátor vagyok a nagyérdemű közönség és tisztelt vevőimnek a jelenleg raktáromon levő és a legújabb divatnak megfelelő kiváló finom izlésű **ékszer, arany és ezüst árukat**, valamint a legjobb **uri, női és gyermek arany, ezüst és nickel zsebórákat** a következő legjutányosabb **gyári árszámitással** felajánlani:

1 valódi arany velencei nyakláncz, zománczozott amulettel	8 frt 50 kr.— 10 frt és 12 frt.
1 valódi angol arany nyakláncz szivmedaillonnal	10 frt — 12 frt és 15 frt.
1 finom valódi arany kereszt	2 frttól— 6 frtig.
1 " " " " valódi opál, ametyst vagy más ékkövel	4 frttól—12 frtig.
1 finom valódi arany kereszt nemes opál és igazgyöngy és gyémánttal	12 frttól—50 frtig.
1 finom valódi arany sima karkötő szivfüggővel	10 frttól—12 frtig.
1 pár valódi arany legújabb fülbevaló önzáró csukóval	6 frttól—40 frtig.
1 valódi arany óraláncz, lánczkarkötő, valamint öncsukó karkötő	20 frttól—50 frtig.
Valódi arannyal tartósan bevont ezüst-áruk, karkötők különféle ékkövekkel	3 frttól—10 frtig.
Valódi arannyal tartósan bevont nyaklánczok	1 frt 20 krtól—3 frtig..
Valódi arannyal tartósan bevont párizsi zománcz zott amulettek	1 frttól—2 frt 50 krig.
1 egyfedelű arany női óra pontosan járó szerkezettel	15 frttól feljebb.
1 kettős fedelű arany női óra díszesen véselt vagy zománczozott tokban	16 frttól feljebb.
1 kettős fedelű ezüst női óra	6 " "
1 kettős fedelű tula női óra	10 " "
1 kettős fedelű arany férfi óra	40 " "
1 egy fedelű arany férfi óra	25 " "
1 kettős fedelű valódi ezüst remontoir óra legjobban kipróbálva	6 frt 50 krtól—9 frtig.
1 kettős fedelű valódi tula remontoir óra	7 frttól—10 frtig.
1 kettős fedelű tula óra ancér szerkezettel	8 frttól—24 frtig.
1 feketére oxidált aczél óra	4 frttól—10 frtig.
1 " " " " naptár mutatóval	12 frt 50 kr.
1 legjobb minőségű nickel remontoir óra pontosan kipróbálva	4 frttól—5 frtig.

Midőn még fentemlitett áruknak bevásárlása újjólag a nagyérdemű közönség és tisztelt vevőimnek becses figyelmét felhívni bátorkodom, vagyok minél számosabb látogatást kérve

kiváló tisztelettel

Schönwald Imre.

Saját aranyművesi, vésnöki és **legújabb izlésnek megfelelően berendezett legjobb órajavitási műhely,** a hol minden e szakmába vágó javítások a legjobban és legolcsóbban elkészítettnek.